

На јесењој премијери Борац се храбро супротставио Партизану, доживио је минималан пораз (1:2, стријелци за домаћина били су Грубјешић и Живаљевић из једанаестерца, а за госте Бећирбашић), али наслов "И пораженом пљесак" у бањолучком "Гласу" јасно говори да су се "црно-бијели" морали добро намучити да би освојили прва два бода.

У домаћем првенственом дебију на Градски стадион стигао је званични шампион Југославије Црвена звезда. Амбијент величанствен, за похвалу. На трибинама 18.000 гледалаца. Све је било у знаку црвених и црвено-бијелих боја. Сви у Борцу су прижељкивали прошлогодишњу репризу када су успјели у дуелу са Београђанима да остану непоражени, 1:1.

Почело је сјајно по Бањолучане. На истеку првог минута дошли су у вођство. Била је то одлична акција. На лијевој страни Бећирбашић је примио лопту, повео је корак-два, а онда је упутио на супротну страну. На неких десетак метара примио ју је Фазлић, који је измакао пажњи одбране Београђана, повео је корак-два, шутирао, лопта је прошла кроз ноге Дујковићу и завршила у мрежи. На Градском стадиону ерупција одушевљења, све се тресло од радости, све се тресло као да га је погодио земљотрес.

Нико, баш нико није могао ни да претпостави овако одличан почетак домаћина, али тек онда је завладао страх да ли ће Фазлић и другови моћи да одоле чувеној и убојитој Звездиној навали: Јанковић, Караси, Филиповић, Аћимовић, Џајић.

Од тог гола Бањолучани су имали чешће лопту у посједу, више су комбиновали, али звездаши су били много опаснији. У том периоду вриједи истаћи одличне прилике Лазаревића, Карасија и Јанковића, али сваку од њих осујетио је изванредни голман Јантољак. Посебно вриједи истаћи његову одбрану у 28. минуту. Када је Јанковић изашао сам пред чувара мреже домаћина, многи су очекивали сигуран погодак, да би Јантољак сјајном интервенцијом сачувао своју мрежу.

У наставку још бржи темпо, борчевци су се све више повлачили у одбрану, а звездаши све чешће нападали. Домаћа одбрана била је као од гранита. Агић је био непрелазан, чувао је Џајића, који га ниједном није надмудрио. Сваку његову финту успио је да прочита, што је знатно отупило оштрицу напада гостију. Све оно што би евентуално пропустили Агић, Пелц, Кушмић, Херцег, исправљао је заиста несавладиви Јантољак. Зауставио је сијасет удараца Београђана, свака његова интервенција била је сигурна, правремена. Измамио је аплауз на отвореној сцени када је Караси са двадесет метара одапео прави пројектил, голман Борца се извио колико је дуг и широк и врховима прстију избио лопту која је летјела у саме рашље. Вриједи истаћи и учинак Пелца, који је пружио сјајну партију, као и Јусића, који је, поготово у првом полувремену, заједно са Кресом водио жестоку битку са везним редом Звезде и углавном излазио као побједник. У нападу су Бећирбашић и Ивковић, којима се придруживао Фазлић, опасно пријетили одбрани Београђана.

Финиш сусрета протекао је у сталним нападима изабраника Миљана Миљанића, али уз огромну подршку са трибина фудбалери Борца успјешно су зауставили све те нападе и стигли до вриједне, заслужене али побједи у коју је мало ко вјеровао.

Борац ме одушевио

Миљан Миљанић, тренер Црвене звезде, честитао је фудбалерима Борца на побједи.

- Бањолучани су јуначки издржали све наше нападе и могу само да им честитам на овом успјеху. Борац ме одушевио, има одличну екипу, у одбрани су неприкосновени Јантољак и Агић, у везном реду Кресо, Јусић, Ферих и Фазлић, а у нападу имају опасног Бећирбашића. Ми смо у већем дијелу имали иницијативу, стварали смо шансе, али једноставно Јантољак је имао свој дан, све је бранио

нашим нападачима – рекао је Миљанић.

29. август 1971. године

БОРАЦ – ЦРВЕНА ЗВЕЗДА 1:0 (1:0)

стријелац: Фазлић у 1. минуту, **стадион:** Градски, **гледалаца:** 18.000, **судија:** Марјан Рауш (Вараждин).

БОРАЦ: Јантољак, Пелц, Кушмић, Агић, Ферић, Херцег, Кресо, Јусић, Бећирбашић, Фазлић (Ковачевић), Ивковић (Митић). **Тренер:** Божидар Дреновац.

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА: Дујковић, Ђорић, Кривокућа, Антонијевић, Богићевић, Павловић, Јанковић, Караси, Филиповић, Аћимовић, Џајић.

(одломак из књиге "Утакмице које се памте", аутори: Зоран Калинић и Жељко Тица, април 2014.)